

Sygn. akt **VIII Co 327/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący - sędzia Grzegorz Szyba

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2021 roku w Kielcach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

z udziałem dłużnika Ł. Z.

na skutek skargi wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. na postanowienie Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kielcach z dnia 26 marca 2021 roku, sygn. akt I Co 804/20 w przedmiocie rozpoznania skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach E. B. tj. na postanowienie z dnia 6 listopada 2020 r. o umorzeniu postępowania w sprawie sygn. akt Km 166/20

postanawia:

I. zmienić postanowienie Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kielcach z dnia 26 marca 2021 roku, sygn. akt I Co 804/20 w ten sposób, że:

- zmienić pkt 2 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach E. B. z dnia 6 listopada 2020 roku, sygn. akt Km 166/20 w ten sposób, że ustalić koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 53,70 złotych i stwierdzić, że zostały one w całości uiszczone przez dłużnika;
- uchylić punkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach E. B. z dnia 6 listopada 2020 roku, sygn. akt Km 166/20

sędzia Grzegorz Szyba

Sygn. akt **VIII Co 327/21**

UZASADNIENIE

Postanowienia sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 30 czerwca 2021 roku

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2020 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kielcach umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 166/20 na podstawie art. 824 §1 pkt 3 k.p.c. (pkt 1), ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 182,05 zł i obciążył nimi dłużnika do kwoty 53,70 zł, zaś wierzyciela do kwoty 128,56 zł orzekając o obowiązku zwrotu przez dłużnika na rzecz wierzyciela (pkt 2) oraz wezwał wierzyciela do zapłaty kwoty 128,56 zł tytułem brakujących kosztów (pkt 3).

Postanowieniem z dnia 26 marca 2021 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kielcach w sprawie sygn. akt I Co 804/20 oddalił skargę wierzyciela na powyższą czynność komornika w części dotyczącej pkt 2 i 3 tj. obciążenia wierzyciela opłat w wysokości 128,56 zł. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia referendarz podniósł, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako państwowa jednostka organizacyjna posiadająca osobowość prawną realizująca zadania z zakresu

ubezpieczeń społecznych w Polsce i jako jednostka sektora finansów publicznych nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu w art. 29 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o kosztach komorniczych. A zatem w niniejszej sprawie, ZUS jako wierzyciel nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 29 ust. 5 pkt 3 u.k.k. i nie jest zwolniony od obowiązku uiszczenia opłaty z art. 29 ust. 4 u.k.k. w związku z czym obciążenie go opłatą w kwocie 73,46 zł było prawidłowe.

W dniu 20 kwietnia 2021 roku wierzyciel Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wniósł skargę na postanowieniem Referendarza Sądowego z dnia z dnia 26 marca 2021 roku domagając się jego zmiany i uwzględnienia skargi wierzyciela na czynność komornika. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z treścią art. 45 ustawy o kosztach komorniczych zwolnienie od kosztów sądowych przysługuje stronie z mocy ustawy albo przyznane stronie w postępowaniu rozpoznawczym rozciąga się na koszty komornicze. Zakład na podstawie art. 114 ust 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych korzysta ze zwolnienia z opłat sądowych, a zatem zwolnienie z opłaty, o której mowa w art. 29 ust 4, powinno dotyczyć także Zakładu. Interpretacji tej nie zmienia treść art. 47 ustawy o kosztach komorniczych, zgodnie z którym zwolnienie strony od kosztów komorniczych nie zwalnia jej z obowiązku poniesienia opłaty za egzekucję świadczeń pieniężnych oraz zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego drugiej stronie, jeżeli zachodzą podstawy do obciążenia strony opłatą egzekucyjną lub kosztami postępowania egzekucyjnego. Podniósł, że przepis dotyczy, bowiem tylko opłaty za egzekucję świadczeń pieniężnych, o której ustawa o kosztach komorniczych wspomina w art. 21 zd 1, stanowiąc, że opłatę egzekucyjną za egzekucję świadczeń pieniężnych komornik ściąga wraz z egzekwowanym świadczeniem, proporcjonalnie do wartości wyegzekwowanego świadczenia. Opłata, o której mowa w art. 29 ust 4 zd 1 ustawy o kosztach komorniczych, nie jest opłatą za egzekucję świadczeń pieniężnych, a swego rodzaju „opłatą za umorzenie”.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga wierzyciela zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 767^{3a} k.p.c. skarga na postanowienie referendarza sądowego przysługuje w przypadkach, w których na postanowienie sądu przysługuje zażalenie. Wniesienie skargi nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie referendarza sądowego. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia.

W niniejszej sprawie skarga wierzyciela na orzeczenie referendarza sądowego o oddaleniu skargi na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach E. B. tj. na postanowienie z dnia 6 listopada 2020 r. o umorzeniu postępowania w sprawie sygn. akt Km 166/20 i obciążeniu kosztami wierzyciela zasługiwała na uwzględnienie, co powodowało konieczność zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez:

- zmianę pkt 2 postanowienia Komornika w ten sposób, że ustalić koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 53,70 złotych i stwierdzić, że zostały one w całości uiszczone przez dłużnika;
- uchylenie punkt 3 postanowienia

Sąd nie podziela argumentacji Komornika Sądowego jakoby Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie spełniał kryteriów, o których mowa w art. 29 ust. 5 pkt 3 u.k.k. W ocenie Sądu ograniczenie podmiotów objętych zwolnieniem od obowiązku uiszczenia opłaty na podstawie art. 29 ust. 5 pkt 3 lit. a u.k.k. jedynie do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą nie znajduje uzasadnienia w treści cytowanego przepisu. Nawiązuje on wprost do podmiotów (wszelkich podmiotów) których przedmiotem działalności nie jest działalność finansowa i ubezpieczeniowa w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Dla ustalenia czy komornik pobiera opłatę od podmiotu jakim jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o art. 29 ust 4 ukk, nie jest warunkującym fakt czy podmiot prowadzi działalność gospodarczą czy też nie. Istotny z punktu zatem

z punktu brzmienia treści tego przepisu jest fakt czy działalność wierzyciela nie jest działalnością finansową lub ubezpieczeniową w rozumieniu odpowiednio za tym wskazanych przepisów.

Należy zauważyć, iż w treści art. 29 ust. 5 ukk wyszczególnione są zwolnienia od ponoszenia opłaty o której mowa w art. 24 ust. 4 ukk o charakterze podmiotowym. Opłaty tej nie pobiera się:

1) od osób fizycznych dochodzących roszczeń pracowniczych lub odszkodowawczych;

2) od jednostek samorządu terytorialnego;

3) od podmiotów, których przedmiotem działalności:

a) nie jest działalność finansowa i ubezpieczeniowa w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068, z 2017 r. poz. 60 oraz z 2018 r. poz. 650) albo

b) jest działalność finansowa i ubezpieczeniowa w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, o ile są wierzycielami pierwotnymi, a wierzytelność nie była przedmiotem obrotu - pod warunkiem że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed upływem dwóch lat od powstania tytułu egzekucyjnego obejmującego daną wierzytelność.

Bez wątplenia do wierzyciela w osobie ZUS nie mają zastosowania podpunkty 1-2. Wierzyciel wywodził jednak swoje zwolnienie z podpunktu 3 lit. a, wskazując, że działalność Zakładu Ubezpieczeń Zdrowotnych zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności obejmuje obowiązkowe zabezpieczenia społeczne i nie jest to działalność finansowa i ubezpieczeniowa w rozumieniu wskazanych przepisów. Sąd podzielił tę argumentację. Zgodnie z definicją działalności zawartą w pkt 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wydanym na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej działalność ma miejsce wówczas, gdy czynniki takie jak: wyposażenie, siła robocza, technologia produkcji, sieci informacyjne lub produkty są powiązane w celu wytworzenia określonego wyrobu lub wykonania usługi. Działalność charakteryzowana jest przez produkty wejściowe (wyroby lub usługi), proces technologiczny oraz przez produkty wyjściowe. Z kolei usługi finansowe i ubezpieczeniowe zostały sklasyfikowane w Sekcji K, w działach 64–66 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 4.09.2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (Dz.U. poz. 1676 ze zm.). Wpis we właściwym rejestrze decyduje o tym, czy przedmiotem działalności podmiotu jest działalność finansowa lub ubezpieczeniowa. W przypadku osób prawnych w dziale trzecim Rejestru Przedsiębiorców KRS zamieszcza się dane dotyczące przedmiotu działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności. W przypadku osób fizycznych informacje powyższe wynikają z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Jak chodzi o wierzyciela Zakład Ubezpieczeń Społecznych jego działalność ujęta jest w specjalnej sekcji **O**, gdyż jest to działalność z zakresu zabezpieczeń społecznych, która nie należy ani do usług finansowych ani do ubezpieczeniowych. Prowadzi to do wniosku, że w rozpoznawanej sprawie opłaty stosunkowej nie pobiera się, gdyż wierzyciel jest podmiotem zwolnionym od uiszczenia na podstawie art. 29 ust. 5 pkt 3 lit. a ukk. Skoro zatem wierzyciel należy do grup podmiotów wymienionych w art. 29 ust. 5 pkt 3 lit. a ustawy, to zgodnie z tym przepisem w razie umorzenia egzekucji z innych przyczyn aniżeli wymienione w przepisie art. 29 ust.1 ukk, komornik nie pobiera opłaty stosunkowej o której mowa w ustępie 4.

Uwzględniając powyższe koszty komornicze w sprawie egzekucyjnej Km 166/20 należało ustalić na podstawie art. 770 k.p.c. oraz na podstawie ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o kosztach komorniczych (tj. z 2019 r. poz. 2363). Na koszty postępowania składają się koszty gotówkowe w łącznej wysokości 53,70 zł (30,25 zł+18,10zł= 53,70zł), które to koszty zostały w całości wyegzekwowane przez dłużnika w toku prowadzonej egzekucji. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt. 1 i 2 postanowienia.

sędzia Grzegorz Szyba